

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА

МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної

науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

пережити – то ужас один був... – ми всі поболіли потом, після, хто дивився на це все, всі перехворіли. Те каже голова болить, в того серце» (Локачі) [9].

Отже, Голокост став жахливою травмою не лише для євреїв, а й для неєврейських жителів - свідків тих подій. Нацистська окупація стала смертельним горем для євреїв, а також від неї фізично та морально страждало і неєврейське населення. Науковий доробок усноісторичної колекції організації Яхад-Ін Унум дозволяє говорити про її потужний потенціал в дослідженні/вивченні Голокосту.

Список використаних джерел та літератури:

1. Дебуа П. Хранитель спогадів. Кривавими слідами Голокосту. Київ: ДУХ І ЛІТЕРА, 2011.
2. Desbois P. In *Broad Daylight: The Secret Procedures behind the Holocaust by Bullets*. New York: Arcade Publishing, 2018.
3. Desbois P. The witnesses of Ukraine or evidence from the ground: the research of Yahad–In Unum. *The Holocaust in Ukraine: New Sources and Perspectives: Conference Presentations*. Washington: Center for advanced Holocaust studies US Holocaust memorial museum, 2013, s. 91–99.
4. Mykhalchuk R. Holocaust oral history sources in the educational and scientific discourse (based on the sources of the Shoah Foundation of the University of Southern California and Yahad-In Unum in France). *International multidisciplinary scientific and practical Internet conference «Innovative projects and paradigms of international education»*. Georgia, Tbilisi, Ukraine, Kyiv, February 28 – March 1, 2023. s. 118–121.
5. Mykhalchuk R. Holocaust oral history sources in the Yahad-In Unum archive collection (based on general district Volhynia-Podolia materials). *Colloquia Humanistica*. 2023. № 12, s. 1-19.
6. Mykhalchuk R. “Small death jobs”: the role of forced civilian persons in the Nazi plans of the Holocaust in the General District of Volyn-Podillia (on the materials of Yahad-In Unum). *East European Historical Bulletin*, chief editor Vasyl Ilnytskyi. Drohobych: Publishing House «Helvetica», 2020. Issue 15, s. 157–165.
7. YIU, Testimony 189B.
8. YIU, Testimony 647U.
9. YIU, Testimony 1481U.
10. YIU, Testimony 1792U.

ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ

Ілюкова А.С., здобувач вищої освіти

Михальчук Р.Ю. кандидат історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

З падінням наполеонівського режиму Італії було відновлено монархічні порядки, що існували до революційних переворотів кінця 90-х XVIII ст. Рішення Віденського конгресу 1814-1815 рр. закріпили роздробленість країни на вісім держав. В цей період відбувається різке посилення впливу Австрії на Апеннінському півострові, що в свою чергу зумовлює виникнення таємних організацій [3, с. 79]. Прикладом є поширення руху карбонаріїв (від італ. carbonaro, буквально – вугляр) – членів таємних революційних організацій, поширених в Європі в першій половині XIX ст., метою яких було повалення абсолютних монархій шляхом збройного повстання, підготовленого вузьким колом підпільників (без широкої участі народних мас), і утворення демократичних республік. Збори революціонерів нагадували зібрання масонів. Політична програма карбонаріїв включала боротьбу за конституційні перетворення. Найважливішим пунктом цієї програми була вимога національної незалежності, а також єдності Італії. Чіткої програми об'єднання країни у карбонаріїв не було. Поразки карбонаризму та перелом у політичних настроях італійської еміграції створили ґрунт для того повороту в національно-визвольному русі, яким був пов'язаний з діяльністю Джузеппе Мадзіні [2, с. 28-29].

Джузеппе Мадзіні народився 22 червня 1805 р. у Генуї. Його батько - Джакомо Мадзіні, професор анатомії Генуезького університету та відомий у місті лікар - був поміркованим лібералом і антиклерикалом. Мати - Марія Драго - відзначалася палкою релігійністю. Від батьків Мадзіні сприйняв культ духовної свободи, переконання у рівності всіх без винятку людей, ідею служіння суспільству і, головне, віру в ідеал. Його дитинство припало на час, коли в Італії, як і майже повсюдно в Європі, панувала монархічна реакція. Але не пішло ще з життя покоління, яке брало участь у революційних подіях 1790-х рр. До нього належав батько Джузеппе [1, с. 21-22].

Джузеппе Мадзіні вступив на юридичний факультет Генуезького університету. Після закінчення університету в 1827 р. Мадзіні присвячує себе літературній діяльності. Він співробітничав з генуезькими, потім з ліворнськими газетами і літературними виданнями. А згодом стає учасником руху карбонаріїв. У 1830 р. був арештований і запроторений до в'язниці фортеці Савони. Саме тут він приходить до ідеї про створення нової організації, здатної очолити боротьбу за національне об'єднання Італії й звільнення її від австрійського панування [1, с. 23-25].

Влітку 1831 р. у Франції Мадзіні створив організацію, що отримала назву «Молода Італія». В одному з документів нової організації, написаному Мадзіні в 1833 р., говорилося, що «Молода Італія» має на меті «об'єднати - у згоді з їхніми керівниками або представниками - різні суспільства, що діють в Італії в різних формах, щоб досягти «єдності, незалежності та справжньої свободи Батьківщини». У статтях та програмних документах «Молодої Італії», що належать до 1831–1832 рр., Мадзіні сформулював програму нової організації, на основі якої передбачалося об'єднати дії більшості учасників італійського національно-визвольного руху [3, с. 126].

Головним пунктом програми, висунутої Мадзіні та «Молодою Італією», була вимога створення єдиної Італії (*unità*) як обов'язкової умови для вирішення решти завдань національного руху. Мадзіні підкреслював, що без об'єднання країни не можна домогтися ні незалежності, ні свободи; без єдності Італія не може існувати як суверенна та вільна нація, згуртування ж італійців у націю Мадзіні вважав за можливе лише внаслідок об'єднання країни. При

цьому він доводив, що саме об'єднання Італії можливе лише у формі єдиної, унітарної, загальнонаціональної італійської держави, і рішуче відкидав - як нездійсненний або шкідливий для національної справи - будь-який інший варіант об'єднання (наприклад, федералізм - як республіканської, так і монархічної форми). Отже, створення незалежної єдиної Італії, єдиної нації та єдиної держави зі столицею в Римі 26-річний керівник нового покоління італійських революціонерів висунув як вищу і домінуючу мету патріотичного руху [3, с. 126].

«Молода Італія» поклала на себе надзвичайну місію - тасмну і публічну, повстанську і просвітницьку. Під керівництвом Мадзіні вона перетворилася з суто емігрантського угруповання на загальнонаціональну організацію, що мала свої осередки як на Апеннінському півострові, так і в інших країнах.

З висунуттям мадзініської програми було зроблено винятково важливий крок уперед у національно-визвольному русі, оскільки Мадзіні показав, що доля італійців як нації залежить від об'єднання країни. Отже, боротьба за возз'єднання Італії трактувалася як проблема суто національна. Мадзіні усвідомив також, що ліквідація державної роздробленості є обов'язковою умовою для економічного розвитку країни. Об'єднання повинно було ліквідувати вісім різних грошових систем, вісім систем заходів та ваги, вісім різних цивільних, торгових та кримінальних узаконень, вісім основних митних кордонів та незліченну кількість інших перепон, які поділяють «матеріальні інтереси», перешкоджають «прогресу та ускладнюють будь-яке зростання виробництва, всяку широку торговельну діяльність». Таким чином, висувачи гасло єдності як першочергової проблеми національного розвитку Італії, Мадзіні обґрунтовував його та потребами італійської буржуазії у створенні єдиного внутрішнього ринку [3, с. 126].

Поряд із гаслом єдності та національної незалежності найважливішою частиною програми «Молодої Італії» стала вимога встановлення республіки. Мадзіні, значною мірою під впливом Буонарроті та французького республіканського руху, відродив італійську республіканську традицію. Його пропагандистська діяльність викликала новий підйом республіканського руху в Італії та розширення його лав. Гасло єдиної італійської республіки, що протиставляється конституційно-монархічній програмі карбонаріїв і лібералів, містив у собі заклик до повалення реакційних монархічних режимів та політичного оновлення країни. Таку ж мету мали й вимоги інших буржуазно-демократичних перетворень (наприклад, запровадження громадянської рівності перед законом, політичних свобод, загального безцензового виборчого права). Ці перетворення, на думку Мадзіні, мали провести Національні збори, обрані після звільнення Італії від австрійців та їхніх італійських посібників [3, с. 127].

І все-таки, незважаючи на всі слабкості мадзіністської ідеології, незважаючи на невизначеність її соціальних устремлінь, створення «Молодої Італії» дало сильний поштовх національному руху. Навколо організації Мадзіні стали групуватися передові кола італійського суспільства тих років, що побачили у висунутій Мадзіні програмі чіткий план практичної діяльності та надійний і ясний ідейний орієнтир.

У 1833 р. Мадзіні був головним організатором вторгнення в П'ємонт, здійсненого зі Швейцарії під керівництвом генерала Раморіно; сам Мадзіні взяв особисту участь в поході. Однак експедиція не вдалася, Мадзіні був висланий за межі Франції і переселився до Женеви, а «Молодої Італія» вступила в смугу розпаду.

Поразкою закінчилася спроба відродження, в 1834 р., «Молодої Італії» під новою назвою «Молода Європа», але з колишніми цілями й завданнями. У 1834 р. Мадзіні заснував журнал «La jeune Suisse» в Золотурні, але згодом був заарештований, і висланий. Розшукуваний поліцією, він був вимушений виїхати в січні 1837 р. зі Швейцарії до Лондона. У 1840-1841 рр. в Лондоні він заснував (в рамках «Молодої Італії») «Союз італійських робітників», що мав відділення в низці європейських країн [2, с. 38].

У 1848 р., коли в Італії повсюдно почалася революція, Мадзіні негайно поспішив на батьківщину і заснував у Мілані газету «L'Italia del popolo». Перед падінням Мілана Мадзіні вступив до загону Гарібальді; потім він прибув до Рима, де його разом з Саффі й Армелліні обрано членом тріумвірату, і очолив його. Він став незабаром справжнім лідером уряду і проявивши хороші адміністративні уміння в соціальних реформах.

Коли римські національні збори визнали неможливим подальшу оборону й запропонувало тріумвіру вступити в переговори з французьким генералом Удіно про здачу Рима, Мадзіні разом з товаришами склав з себе повноваження й виїхав до Лондона [1, с. 49]. У 1853 р. він організував недалеке повстання в Мілані, в 1857 р. - експедицію Пізакане.

Коли Гарібальді узяв Неаполь, то Мадзіні поспішив туди, щоб переконати Гарібальді рушити на Рим. Коли цей план став здійснюватися, Мадзіні виїхав до Лондона, звідки підтримував збором грошей і вербуванням волонтерів експедиції Гарібальді на Рим в 1862 і 1867 рр. Не побажав скористатися амністією 1866 рр, попри те, що багато разів був обраний до італійського парламенту.

У 1870 р. на Сицилії почався республіканський рух. Сам Мадзіні не вірив в його успіх, але вирушив на острів. Схопивши його у відкритому морі на шляху до Сицилії, відвезли в Гасту, але через 2 місяці звільнили за умови залишити Італію. Його мрія перетворити Італію на республіку зазнала краху, оскільки Камілло Бенсо ді Кавур організував монархію на чолі з Віктором Емануїлом II. Мадзіні поселився в Лугано (у Швейцарії), де заснував газету «La Roma del Popolo».

У 1872 р. він повернувся до Італії, але захворів, переїзжаючи через Альпи, і помер в Пізі, в будинку одного з своїх друзів. На похорони його в Генуї стеклося понад 50 тисяч осіб, і похоронна процесія стала демонстрацією проти уряду [4, с. 160].

В часи чужоземного панування, спершу Франції, а згодом Австрії, італійці боролися за об'єднання країни та її незалежність. Лідером боротьби став Джузеппе Мадзіні, чия ім'я пов'язане з діяльністю організації «Молода Італія», де об'єдналися патріотично налаштовані діячі для боротьби. Однак згодом Мадзіні змушений був виїхати за межі Італії, де розпочав новий етап політичної діяльності - утворення в 1834 р. «Молодої Європи», яка, за задумом Мадзіні, мала стати «священним союзом народів» проти «священного союзу монархів», що утворився після перемоги монархії над Наполеоном. Реалізація планів «Молодої Європи» стала завданням осередків послідовників у Франції, Іспанії, Греції та інших країнах Західної Європи. Організація виступала також за «пробудження» слов'янства, зокрема чехів та українців. Великого значення Мадзіні надавав «Молодій Європі» у «пробудженні слов'янської раси». Викладаючи цю думку в січні 1835 р., він висловлював надію, що слов'яни візьмуть найактивнішу участь у будівництві нової Європи.

Список використаної літератури:

1. Варварцев М. Джузеппе Мадзіні, мадзінізм і Україна : Київ, Пульсари, 2005. 304 с.
2. Варварцев М. Молода Італія. *Енциклопедія історії України*: Т. 7: Мі-О / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. К.: В-во "Наукова думка", 2010. 728 с.
3. *История Италии*: В 3 т. / Под ред. С.Д.Сказкина. М., 1970-1971. Т.2.
4. Кирова К. *Жизнь Джузеппе Мадзини*. М.: Наука, 1981.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Ліщинська С.С., здобувач вищої освіти

Михальчук Р.Ю. кандидат історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Український вільний університет (УВУ) - приватний український університет, розташований у Мюнхені в Німеччині. Це перший вищий навчальний заклад і друга наукова установа української еміграції за кордоном. Він не тільки один із найстаріших приватних навчальних закладів Німеччини, але є єдиним у світі вищим навчальним закладом поза межами України з українською мовою навчання.

Історія університету почалася 17 січня 1921 р. з Відня, потім продовжилась у Празі та Мюнхені. Ідея створити український університет належала Союзу українських журналістів і письменників, які, попри труднощі, фінансували заклад. Підтримали цю ініціативу голова Української Народної Республіки (УНР), професор Михайло Грушевський і професор історії літератури Олександр Колесса, який був першим ректором УВУ. Однак у Михайла Грушевського і Олександра Колесси були різні погляди про місію УВУ. Олександр Колесса хотів створити університет на зразок західноєвропейських освітніх закладів, а Михайло Грушевський вважав, що це мав бути вільний університет, народний, без академічних кваліфікацій, як для викладачів, так і студентів. Відтак Михайло Грушевський відійшов від процесу творення університету [3, с. 119].

Університет був заснований 17 січня 1921 року у Відні з ініціативи українських інтелектуальних кіл у складі двох факультетів - філософського та права і суспільних наук. Ініціатори його заснування - українські професори університетів Австро-Угорської та Російської імперій, Союз письменників і журналістів, студенти, які після Першої світової війни й Українських визвольних змагань опинилися в еміграції. В університеті від початку працювало 12 професорів і 3 доценти. Першим ректором став професор Колесса Олександр Михайлович, який 7 разів обирався на цю посаду [1, с. 13-15].

Проте з огляду на те, що Відень перестав бути центром українського еміграційного життя, то вже після закінчення першого семестру в кінці літа 1921 р. переїхав до Праги (Чехо-Словаччина), де кипіло живе політичне, культурне й освітнє життя української студентської молоді (понад 1 тис. осіб). Тут жили українські письменники, науковці, студенти, а це, звісно, впливало на розвиток УВУ, де відкрили філософський і правничо-економічний факультети. У першому семестрі навчалися понад 700 студентів [5, с. 19].

Упродовж свого існування в Празі університет розгорнув багатогранну педагогічну, науково-дослідну й видавничу діяльність, визнану в тодішній Чехо-Словацькій Республіці та поза її межами. Університет швидко став на шлях нормального функціонування як повноцінний і науково спроможний осередок поширення й поглиблення знань на зразок західноєвропейських університетів. У перші роки існування налічував 500 студентів. У середньому кожного семестру в ньому навчалось понад 250 студентів. Повний курс навчання (4 або 8 семестрів) за період 1921-1945 років закінчили близько 3 тис. осіб, близько 150 з них отримали ступені доктора права чи філософії. Навчання велось лише на двох факультетах - філософському і правничому. На кінець празького періоду діяльності в його професорсько-викладацькому складі налічувалося 20 професорів, 10 доцентів і 3 лектори. Лекції читали такі професори як: Дмитро Антонович, Станіслав Дністрянський, Степан Рудницький, Іван Огієнко. Усього за цей час у закладі викладали і проводили наукову діяльність близько 100 осіб, з яких 50 мали звання професор. Чимало професорів були членами зарубіжних академії наук, наукових товариств, викладали в інших вишах за кордоном, брали участь у численних міжнародних наукових конференціях. За період 1924-1931 рр. вони брали участь у 28 з'їздах і конгресах, видали 27 університетських підручників, монографій, наукових збірників та сотні статей, які друкувалися різними мовами в різних країнах світу.

Університет продовжував діяти у складі філософського факультету та факультету права і суспільних наук. До професорської колегії УВУ в міжвоєнний час належали відомі історики Д. Антонович, Д. Дорошенко, В. Біднов, О. Лотоцький, О. Шульгин, археолог В. Щербаківський, філолог С. Сміль-Стоцький, географі С. Рудницький та В. Кубійович, правники В. Старосольський та С. Шелухін, статистик Ф. Щербина тощо [4, с. 119].

24 роки діяльності УВУ у Празі називають його «золотим періодом». Карловий університет надав українським колегам приміщення, обидва заклади співпрацювали «УВУ знайшов підтримку президента Томаша Масарика, отримав державне фінансування. У Празі університет працював у відомстві МЗС, а з 1928 р. – Міністерства народного шкільництва та просвіти. Чеські політики і чиновники на початку 30-х рр. були наближені з радянськими урядниками, була прорадянська місія, але університет працював і мав підтримку. Коштів вистачало на зарплати і утримання університету. До кінця 30-х рр. українські курси були безкоштовні. У Празі університет мав розвиватися за прикладом Карлового і був відкритим для всіх національностей, але з українознавчими студіями. Під час Другої світової війни і гітлерівської окупації Чехословаччини університет був значно обмежений у правах і діяльності й підпорядкований ректорові німецького Карлового університету. Під час бойових дій у приміщення бібліотеки та архіву влучила бомба, але матеріали вціліли й були збережені. Однак прийшов 1945 рік, завершення Другої світової війни і все ближче до Праги просуваються радянські війська. 8 травня вони увійшли у Прагу. Але вже у квітні велась мова про перенесення діяльності університету далі на Захід. Більшість професорів із Галичини дуже добре знали, що таке радянська влада і

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилук Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпуніна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕЇВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДЛЬФ - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҮАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛІЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----